

ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

RELATION BETWEEN THE USE OF FOREIGN LANGUAGE LEARNING STRATEGIES AND LEARNING ACHIEVEMENT

สมพร โกมารทัต

Somporn Gomaratut

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

Faculty of Arts, Dhurakij Pundit University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับเพศของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 200 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ที่ดัดแปลงจาก Oxford's Strategy Inventory for Language Learning version 7.0 มีค่าความเชื่อมั่น .94 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต อยู่ในระดับปานกลาง
2. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์ด้านการชดเชย กลยุทธ์ด้านอุปนิสัย และกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์ด้านการชดเชย และกลยุทธ์ด้านอุปนิสัย มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
3. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ กลยุทธ์ด้านการจำ และกลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ นักศึกษาหญิงใช้กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ด้านการจำมากกว่านักศึกษาชาย

คำสำคัญ: กลยุทธ์การเรียนรู้ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the use strategies in foreign language learning of students in Faculty of Arts, Dhurakij Pundit University, 2) to study the relation between the use of strategies and learning achievement in foreign languages of students, and 3) to study the relation between the use of foreign language strategies and sex of students. The populations used in the study were 200 forth year students studying in Faculty of Arts, Dhurakij Pundit University. The research instrument was a 3 rating-scale questionnaire with validity at .94 adapted from Oxford's Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0. Data were analyzed by using mean, standard deviation, and Logistic Regression Analysis.

The research results showed that:

1. The use of strategies in foreign language learning of students in Faculty of Arts, Dhurakij Pundit University was in a moderate level.
2. The learning strategies in foreign languages relating to learning achievement with a statistically significant figure at .01 were cognitive strategies, compensation strategies, metacognitive strategies, and affective strategies. Students having learning achievement in a high level preferred using compensation strategies and metacognitive strategies than students having a low level in learning achievement.
3. The learning strategies in foreign languages relating to sex with a statistically significant figure at .05 were memory strategies and cognitive strategies. Female students preferred using cognitive strategies and memory strategies than male students.

Keywords: Learning Strategies, Strategies in Learning Foreign Languages, Foreign Languages

บทนำ

ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอื่นๆ ที่บุคคลหนึ่งไม่ได้ใช้สื่อสารพูดคุยกันในชีวิตประจำวัน เป็นภาษาที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หรือการติดต่อกันเพื่อความสัมพันธ์หรือผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การค้าขาย การทูต การทหาร การท่องเที่ยว เป็นต้น ในโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคของการติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดน ดังนั้น ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะภาษาต่างประเทศจะเป็นสื่อกลางของการติดต่อนั้น

ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของประเทศไทย ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 8 เป็นต้นมา กำหนดให้หลักสูตรการศึกษาไทยในระดับ

ต่างๆ ต้องจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์โลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยในระดับประถมศึกษา กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษ 6 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเรียน 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนอีก 3 ปี และในขณะเดียวกันเมื่อเข้าสู่มัธยมศึกษาตอนต้น ยังต้องเลือกเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น อีกไม่น้อยกว่า 6 ปี และระดับปริญญาตรี เรียนอีกอย่างน้อย 1 หรือ 2 ปี

แต่คุณภาพของผู้เรียนยังไม่เป็นที่พอใจของสังคม จากรายงานแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ

ประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2549-2553) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 และจากผลการศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของธุรกิจนำเที่ยว (สมพร โกมารทัต, 2555) พบว่า คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการธุรกิจนำเที่ยว คือ ต้องมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับดีมาก และความรู้ ความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศอื่นในระดับดี และต้องสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้เพื่อติดต่อสื่อสารในการทำงานได้ (เมฆ รอบรู้, 2558: 221) แต่คุณภาพของบัณฑิตในเรื่องภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ อยู่ในระดับต่ำ

กรณีของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยสะท้อนให้เห็นว่า สัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาต่างประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเวลาที่เรียนแต่อย่างใด ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ ในการเรียนรู้ภาษา และใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน (Naiman, Frohlich & Todesco, 1975 อ้างในแพรวพรรณ พรหมพร้อม, 2551)

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) หมายถึง วิธีการ การกระทำเฉพาะอย่าง หรือเทคนิคที่ผู้เรียนนำมาใช้เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษา การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดีส่งผลให้ความสามารถทางภาษาของผู้เรียนดีด้วย (Oxford, 1990) ดังนั้น การเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์ในการเรียน และใช้กลยุทธ์นั้นๆ ในการเรียนอย่างเหมาะสมสม่ำเสมอ ดังที่ Oxford (1990) พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้จักใช้กลยุทธ์ในการเรียนแบบต่างๆ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาได้มีการศึกษาอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา กล่าวคือ Naiman et al. (1978),

Rubin (1987) และ Oxford (1990) จากการศึกษาของ Oxford เกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ได้แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็น 2 ประเภท คือ กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆ ช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) และกลยุทธ์ด้านการชดเชย (Compensation Strategies) และกลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและส่งเสริมและการควบคุมการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียน อันได้แก่ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และกลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies)

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาต่างประเทศเล็งเห็นว่า กลยุทธ์ตามแนวคิดทฤษฎีของ Oxford Rebecca มีคุณประโยชน์กับการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างมาก จึงสนใจที่จะศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการแนะนำกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมแก่นักศึกษา นอกจากนั้นยังใช้เป็นแนวทางในการเตรียมการสอน และปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษานิเทศศาสตร์ของคณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับเพศ

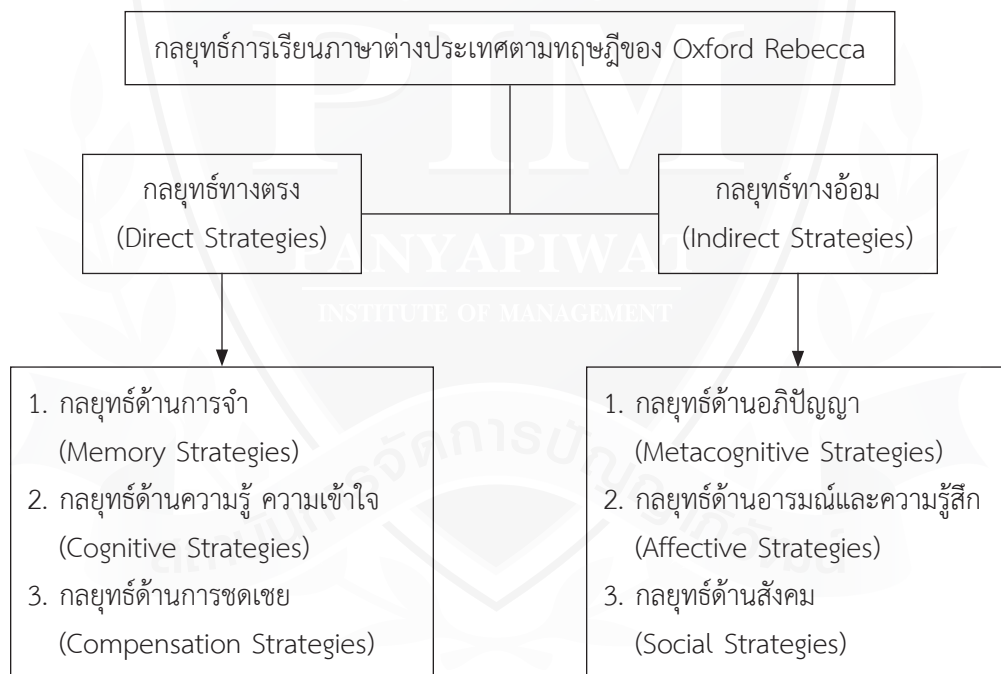
สมมติฐานการวิจัย

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับเพศ

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไว้มากมาย ขอสรุปความหมายให้ตรงกับงานวิจัยนี้ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) หมายถึง วิธีการ การกระทำเฉพาะอย่าง หรือเทคนิคที่ผู้เรียนนำมาใช้การรับรู้ ช่วยการเรียนรู้ที่ง่ายขึ้น

รวดเร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษาและสามารถถ่ายโอนไปใช้ในความรู้อื่นและสถานการณ์ใหม่ได้ (Wenden & Rubin, 1987: 7-8; Oxford, 1990: 1; Weaver & Cohen, 1998: 68; Chamot, 2005: 14-15) การศึกษาค้นคว้าวิจัยใช้รูปแบบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามแนวคิดของ Oxford Rebecca (Oxford's Language Learning Strategies System) Oxford (1990) แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) และกลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) ดังนี้

ภาพที่ 1 แผนภาพแสดงแนวคิดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford Rebecca

กลยุทธ์ทางตรง (Direct Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ต้องใช้กระบวนการทางสมองต่างๆ ช่วยในการเรียนรู้และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาโดยตรง ประกอบด้วยกลยุทธ์ประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) เป็น

กลยุทธ์ที่ใช้กลไกทางสมองช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บข้อมูลความรู้และนำออกมาใช้เมื่อต้องการ และเป็นกลยุทธ์ที่เสริมสร้างความจำประกอบด้วยกลยุทธ์ย่อย 4 กลยุทธ์ย่อย คือ 1) การสร้างการเชื่อมโยงทางความคิด (Creating mental linkages) 2) การใช้ภาพ สัญลักษณ์

และเสียง (applying images and sounds) 3) การทบทวนบทเรียนอย่างเป็นระบบ (Reviewing well) 4) การนำท่าทางมาใช้ (Employing Action)

2. กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) หมายถึง กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจ เป็นกลยุทธ์พื้นฐานในการเรียนรู้ด้านปัญญา ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ย่อย คือ 1) การฝึกฝน (Practicing) 2) การรับ-ส่งข้อมูล ข่าวสาร (Receiving and sending messages) 3) การวิเคราะห์และการใช้เหตุผล (Analysis and Reasoning) 4) การสร้างระบบการรับ-ส่งข้อมูล (Creating structure for input and output)

3. กลยุทธ์ด้านการชดเชย (Compensation Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ช่วยในกรณีที่ปัญหาในการสื่อสารภาษานั้น ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ย่อย คือ 1) การเดาอย่างมีหลักการ (Guessing intelligently) 2) การเอาชนะข้อจำกัดทางภาษา (Overcoming limitations in speaking and writing)

กลยุทธ์ทางอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับการเรียนและเป็นการแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมและการควบคุมการเรียนของตนเองของผู้เรียน ประกอบด้วยกลยุทธ์ประเภทต่างๆ ดังนี้

1. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนเพื่อให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย คือ 1) การเอาใจใส่ต่อการเรียน (Centering your learning) 2) การจัดการและการวางแผนการเรียน (Arranging and planning your learning) 3) การประเมินการเรียนรู้ของตนเอง (Evaluating your learning)

2. กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน รวมทั้งเป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นให้ตนเอง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย คือ 1) การลดความวิตกกังวล (Lowering

your anxiety) 2) การให้กำลังใจตนเอง (Encouraging Yourself) 3) การดูแลอารมณ์ตนเอง (Taking Care your emotional Temperature)

3. กลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพัฒนาความเข้าใจ ความคิด ทำให้การเรียนภาษามีพัฒนาการที่ดีขึ้น ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ย่อย คือ 1) การถามคำถาม (Asking questions) 2) การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Cooperating with others) 3) การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathizing with others)

งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

เกียรติชัย สายตาคำ (2545) ได้ศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นิสิตใช้กลยุทธ์ด้านการชดเชยในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด และใช้กลยุทธ์ด้านการจำแบบฝึกฝนน้อยที่สุด

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประชากรคือนักศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก เครื่องมือที่ใช้สำรวจการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของนักศึกษา คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนภาษาของ Oxford จากการศึกษาพบว่า โดยทั่วไปนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษในทุกกลยุทธ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษานิยมใช้กลยุทธ์ด้านการชดเชยอยู่ในระดับสูง

แพรวพรรณ พริ้งพร้อม (2551) ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษระหว่างเพศและชั้นปีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านของกลยุทธ์

ส่วนกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการชดเชย และอันดับสอง คือ กลยุทธ์ด้านอุปถัมภ์ นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ และนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกันมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

Bremner (1999) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาของนักศึกษาที่ Hong Kong พบว่า นักศึกษานิยมใช้กลยุทธ์ด้านการชดเชย และกลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ มากที่สุด ในขณะที่กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ด้านการจำ เป็นกลยุทธ์ที่นักศึกษานิยมใช้น้อยที่สุด ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษา พบว่า มีความหลากหลาย ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

Wharton (2000) สำรวจการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาสองภาษาที่เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศสิงคโปร์ ประชากรในการวิจัยเป็นนักศึกษาสองภาษาที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัย ประเทศสิงคโปร์ พบว่า นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูง ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา มากกว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่ำ และพบว่า เพศชายใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

Lee (2003) ศึกษาความสัมพันธ์ของชั้นปี เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ปูซาน ประเทศเกาหลี พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนเกาหลีโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการชดเชย และกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ทางด้านการอารมณ์และความรู้สึก พบว่า เพศมีผลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้โดยเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่าเพศชายในทุกๆ ด้าน และ

นักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ บ่อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงมีการใช้กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ สูงกว่ากลุ่มที่มีระดับคะแนนต่ำอย่างมีนัยสำคัญ

Su (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและการประเมินความสามารถด้านภาษาของตนเองของนักเรียนได้หวั่นที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเอก พบว่า นักเรียนได้หวั่นใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านสังคม และกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการจำ นักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองสูงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาบ่อยกว่านักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองต่ำ

Chang, Liu & Lee (2007) ศึกษาอิทธิพลของเพศกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไต้หวันที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า การใช้กลยุทธ์ในแต่ละด้านของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน โดยรวมนักศึกษามีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง กลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้สูงที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านการชดเชย และกลยุทธ์การเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้ต่ำที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก ปัจจัยเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ นักศึกษาเพศหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่านักศึกษาเพศชายในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์ด้านอุปถัมภ์ และกลยุทธ์ด้านสังคม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเพศหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้สูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน

200 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กลยุทธ์ 6 ด้าน คือ

- 1) กลยุทธ์ด้านการจำ (Memory Strategies) 2) กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) 3) กลยุทธ์ด้านการชดเชย (Compensation Strategies) 4) กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) 5) กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) และ
- 6) กลยุทธ์ด้านสังคม (Social Strategies)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Grade Point Average)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ที่ดัดแปลงจาก Oxford's Strategy Inventory for Language Learning version 7.0 ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และนำมาปรับแก้ไขให้เหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างจริง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุดเท่ากับ .94

วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับอาจารย์ประจำวิชาและทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองในสัปดาห์ที่ 5 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 200 ชุด

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ (Logistic Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยรายงานผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาปริญญาตรีของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ดังตารางที่ 1

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยภาพรวมการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับปานกลางทุกด้านโดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อันดับที่ 1 กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา ($\bar{X} = 3.33$) อันดับที่ 2 กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ด้านการชดเชย ($\bar{X} = 3.07$) อันดับที่ 3 กลยุทธ์ด้านสังคม ($\bar{X} = 2.96$) อันดับที่ 4 กลยุทธ์ด้านการจำ ($\bar{X} = 2.87$) และอันดับที่ 6 กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก ($\bar{X} = 2.83$)

2. ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาปริญญาตรีของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการใช้
กลยุทธ์ด้านการจำ	2.87	.50	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ	3.07	.48	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านการชดเชย	3.07	.51	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา	3.33	.56	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	2.83	.55	ปานกลาง
กลยุทธ์ด้านสังคม	2.96	.62	ปานกลาง
รวม	3.04	.42	ปานกลาง

ระดับค่าเฉลี่ยของการใช้กลยุทธ์ 1.00-2.49 หมายถึง ใช้กลยุทธ์ในระดับต่ำ
 2.50-3.49 หมายถึง ใช้กลยุทธ์ในระดับปานกลาง
 3.50-5.00 หมายถึง ใช้กลยุทธ์ในระดับสูง

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลยุทธ์	B	Wald	df	Sig.	Exp (B)
กลยุทธ์ด้านการจำ	0.033	0.007	1	0.933	1.033
กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ	-1.659	10.248**	1	0.001	0.190
กลยุทธ์ด้านการชดเชย	1.655	15.543**	1	0.000	5.233
กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา	1.136	8.584**	1	0.003	3.113
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	-1.123	7.428**	1	0.006	0.325
กลยุทธ์ด้านสังคม	0.326	0.776	1	0.378	1.386
ค่าคงที่	-1.284	1.472	1	0.225	0.277
Model Chi-square = 42.561**, d.f. = 6, Sig. = 0.000					
Pesudo R ² (Nagelkerke R Square) = 0.2107					
Percentage Correctly Classified = 68.40					
N = 250					

หมายเหตุ * $p \leq .05$ ** $p \leq .01$

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ กลยุทธ์ด้านการชดเชย กลยุทธ์ด้านอุปถัมภ์ และกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก ยกเว้นกลยุทธ์ด้านการจำ และกลยุทธ์ด้านสังคมที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรสามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 21.07 นอกจากนี้สมการยังสามารถทำนายการพยากรณ์ถูกต้องร้อยละ

68.40 สำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ/จีน/ญี่ปุ่น) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์ด้านการชดเชย และกลยุทธ์ด้านอุปถัมภ์มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เท่ากับ 5.233 และ 3.113 เท่า ตามลำดับ นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะใช้กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึกน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เท่ากับ 0.190 และ 0.325 เท่า หรือน้อยกว่า 81% และ 67.5% ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับเพศ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับเพศ

ตัวแปร	B	Wald	df	Sig.	Exp (B)
กลยุทธ์ด้านการจำ	1.160	6.171*	1	0.013	3.189
กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ	1.339	4.661*	1	0.031	3.814
กลยุทธ์ด้านการชดเชย	-0.256	0.305	1	0.581	0.774
กลยุทธ์ด้านอุปถัมภ์	0.114	0.056	1	0.812	1.120
กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก	0.598	1.608	1	0.205	1.819
กลยุทธ์ด้านสังคม	0.021	0.002	1	0.962	1.021
ค่าคงที่	-7.564	25.638	1	0.000	0.001
Model Chi-square = 57.122**, d.f. = 6, Sig. = 0.000					
Pesudo R ² (Nagelkerke R Square) = 0.2951					
Percentage Correctly Classified = 84.40					
N = 250					

หมายเหตุ * $p \leq .05$ ** $p \leq .01$

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกับเพศ ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ พบว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับเพศ

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ กลยุทธ์ด้านการจำ และกลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ นักศึกษาหญิงใช้กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ด้านการจำมากกว่านักศึกษาชาย เท่ากับ 3.814 และ 3.189 เท่า

ตามลำดับ ส่วนกลยุทธ์อื่นๆ ที่เหลือนักศึกษาหญิงและชายใช้ไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในภาพรวมใช้ทุกกลยุทธ์ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการศึกษได้สอดคล้องกับการศึกษาของนฤมล โคตรสมบัติ (2546), แพรพรรณ พริ้งพร้อม (2551), Bremner (1999), Lee (2003), Su (2005), Chang, Liu & Lee (2007) กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาใช้มาก คือ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา ซึ่งเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักวิธีการเรียนเพื่อช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จ เช่น การตั้งใจเรียน การจัดการและวางแผนการเรียน และการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง ส่วนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาใช้น้อย คือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งเป็นกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ครอบคลุมทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษา เช่น วิธีการลดความเครียดในการเรียนภาษาของตนเอง การสร้างความมั่นใจในการพูดภาษา การขดเชยตนเอง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Lee (2003), Chang, Liu & Lee (2007)

2. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wharton (2000), Lee (2003) ประเด็นที่น่าสังเกต คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) สูง ใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาและกลยุทธ์ด้านการขดเชย ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาทั้งกลยุทธ์ทางตรงและทางอ้อมมีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ การตั้งใจ การตั้งสมาธิในการเรียน การจัดการ และการวางแผนการเรียนรู้ การฝึกฝน การวิเคราะห์หาเหตุผล การสร้างระบบการรับส่งข้อมูล และการประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ Brown (2000: 123) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้เรียนภาษาที่ประสบ

ความสำเร็จเป็นดังนี้ คือ รู้จักหาวิธีการเรียนและสามารถจัดการและวางแผนการเรียนด้วยตนเองได้ รู้จักเชื่อมโยงข้อมูลทางภาษา หาโอกาสฝึกฝนภาษาด้วยตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สามารถจำและนำเรื่องที่เคยเรียนมาใช้ได้ เรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาด ไม่ต่อต้านหรือท้อแท้กับปัญหาการเรียนภาษา รู้จักนำความรู้เดิมในภาษาแม่มาใช้เป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ภาษา รู้จักการเรียนรู้ที่แตกต่างมีหลักการ เรียนรู้รูปแบบการพูด และการเขียนที่ต่างกัน สถานการณ์ต่างๆ ลักษณะที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง (Direct Strategies) และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม (Indirect Strategies) ตามแนวคิดทฤษฎีของ Oxford Rebecca นั่นเอง

3. การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับเพศ นักศึกษาหญิงมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาสูงกว่าเพศชาย นักศึกษาหญิงใช้กลยุทธ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ และกลยุทธ์ด้านการจำมากกว่า นักศึกษาชาย สอดคล้องกับผลการศึกษาของงานวิจัยหลายท่าน เช่น Lee (2003), แพรพรรณ พริ้งพร้อม (2551), Taguchi (2002), Chang, Liu & Lee (2007) สาเหตุที่นักศึกษาหญิงใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาสูงกว่าเพศชาย มีความเป็นไปได้ว่า เพศหญิงมีความสามารถในการจำ การจัดการ และการวางแผนการเรียนรู้อยู่ด้วยตนเอง การตรวจสอบและการประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง การปรับตัวในการเรียนรู้ การฝึกฝน การสร้างระบบการรับข้อมูลและการส่งข้อมูล ให้ความสนใจในกิจกรรมทางภาษา และมีทักษะทางสังคมสูงกว่าเพศชาย (Oxford, 1990: 17)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน ผู้สอนไม่ควรเน้นเฉพาะการสอนภาษา ควรสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่หลากหลายวิธีให้แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนฝึกกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนรู้ภาษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษา

2.1 ควรศึกษาการสอนกลยุทธ์การเรียนภาษา

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียน

ควบคู่กับการสอนภาษาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง

ภาษาของการสอนภาษาตามปกติกับการสอนกลยุทธ์

การใช้กลยุทธ์การเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา

การเรียนภาษาควบคู่กับการสอนภาษา

บรรณานุกรม

- เกียรติชัย สายตาคำ. (2545). *การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์*. วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นฤมล โคตรสมบัติ. (2546). *กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา*. วิทยาลัยนพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- แพรวพรรณ พริ้งพร้อม. (2551). *การศึกษากลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2*. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เมฆ รอบรู้. (2558). คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 7(2), 221-231.
- สมพร โกมารทิต. (2555). *รูปแบบการจัดการโปรแกรมภาษาญี่ปุ่นระดับอุดมศึกษาเพื่อธุรกิจนำเที่ยว*. ดุษฎีนิพนธ์ วิทยาลัยครูศาสตร์ สาขาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Bremner, S. (1999). Language Learning Strategies and Language Proficiency: Investigation the Relationship in Hong Kong. *Canadian Modern Language Review*, 5(4), 490-514.
- Brown, D. (2000). *Principle of Language Learning and Teaching*. New York: Addison Wesley Longman Inc.
- Chamot, A. U. (2005). *Language Learning Strategies Instruction: Current Issues and Research*. *Annual Review of Applied Linguistics*. USA: Cambridge University Press.
- Chang, C. Y., Liu, S. C. & Lee, Y. N. (2007). *A study of Language Learning strategies*. Retrieved May 20, 2015, from mdu.edu.tw/ged/other%20download /bulletin/20070319/11
- Lee, K. (2003). *The relationship of school year, sex and proficiency on the use of Learning strategies in learn English of Korean junior high school students*. Retrieved June 9, 2015, from www.asian-EFL-journalcom/sept_03_Ok.php
- Naiman et al. (1978). *The good Language Learner*. Toronto, Canada: OISE Press.
- O'Malley, J. M. & Chamot, A. U. (1990). *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. Cambridge. U.K.: Cambridge University Press.
- Oxford, R. (1989). Use of language learning strategies: A synthesis of studies with implications for strategy training. *System*, 17(2), 22-36.
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: What every teacher should know*. Boston. MA.: Heinle & Heinle.
- Rubin, J. (1987). *Learner Strategies in Language Learning*. London: Prentice Hall.

- Su, M. (2005). *A study of EFL Technology and Vocational college Students' Language Learning Strategies and their Self-Perceived English Proficiency*. Retrieved March 5, 2015, from www.e-flt.nus.edu.sg
- Taguchi, T. (2002). Learner factor affecting the use of learning strategies in cross-cultural contexts. *Prospect*, 17(2), 18-34.
- Weaver, S. J. & Cohen, A. (1998). *Making strategy training a reality in the foreign language curriculum. Strategies in Learning and Using a second Language*. New York: Addison Wesley Longman.
- Wenden, A. & Rubin, J. (1987). *Learner strategies in Language Learning*. UK: Prentice Hall.
- Wharton, G. (2000). Language Learning Strategy Use of Bilingual Foreign Language Learners in Singapore. *Language Learning*, 50(2), 203-243.

Translated Thai References

- Gomaratut, S. (2012). *A Model of the Japanese Language Program Management for Tourism Business in Higher Education Level*. The degree of Doctor of Philosophy Program in Education Management, Department of Education Management, College of Education Management, Dhurakij Pundit University. [in Thai]
- Kaotsombut, N. (2003). *A Study of Language Learning Strategies of Graduate Students at Mahidol University*. Faculty of Graduate Studies, Mahidol University. [in Thai]
- Pringprom, P. (2008). *The Study of Language Learning Strategies used by First –Year and Second-Year Students at Bangkok University*. Bangkok University. [in Thai]
- Robrue, M. (2015). The Desired Characteristics of the Graduates in the Field of English for Business Communication. *Panyapiwat Journal*, 7(2), 221-231. [in Thai]
- Saitakham, K. (2002). *A Study of English Vocabulary Learning Strategies of the third-year English Major Students of the Faculty of Humanities and Social Sciences*. Faculty of Graduate Studies, Naresuan University. [in Thai]

Name and Surname: Somporn Gomaratut

Highest Education: Doctor of Philosophy in Educational Management, Dhurakij Pundit University

University or Agency: Dhurakij Pundit University

Field Expertise: Japanese, Educational management

Address: Faculty of Arts Dhurakij Pundit University